

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Jakub Ra Svoboda

Název práce: Fuck Harder

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky x

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Tereza Stejskalová, FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přeжатé pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Jakuba Ra Svobody se snaží uchopit tvorbu několika současných tvůrců (individuů či kolektivů), kteří se pohybují na hranici mainstreamové popkultury (módy, hudby, designu) a radikální umělecké praxe. Vstup do mainstreamu jim přitom notně ulehčily sociální sítě, jimiž komunikují s početnou komunitou, která se kolem nich vytvořila. Mimo destrukci obvyklých genderových kategorií a norem, jimiž se řídí naše společnost, spojuje všechny diskutované umělce a umělkyně razantní společenská kritika, vědomí destruktivních dopadů současných forem kapitalismu a zájem o “spiritualitu.” Tuto spiritualitu autor spojuje s nejmladší generací, byť někteří tvůrci a tvůrkyně, které uvádí, jsou středního či staršího věku.

Práce má velice zajímavé téma a vášně a zanícení, s kterou autor o tématu píše, jsou sympatické. Jazyk práce odráží zvolené téma a autorovi se daří vystihnout ducha této radikální praxe. Autor do práce zahrnul různé rozhovory s dotyčnými umělci a umělkyněmi. Jeden - s Janou Uriel Kratochvílovou - vedl on sám, ostatní zřejmě pouze cituje. Není ale jasné, zda se jedná o celé rozhovory, nebo jenom ukázky, Jakub Ra Svoboda ani neuvádí původní zdroj, ani se neobtěžuje rozhovory přeložit z

angličtiny do češtiny. Největší slabinu ale vidím v tom, že práce je v podstatě sledem biografí a popisů tvorby uvedených umělců. Autor je čtenáři představuje, ale nepouští se do hlubšího srovnání či soustředěnější analýzy toho, co mají umělci společného, ať už se jedná o dekonstrukci genderových norem, intimní provázanost se sociálními sítěmi, nebo onu spiritualitu, kterou autor jen zmiňuje, ale nijak hlouběji nezkoumá.

Otázky k diskusi: Čím jsou jmenovaní umělci odlišní od předchozích generací radikálních tvůrců, kteří vzešli ze subkultur, jejich tvorba pronikla do mainstreamu, ale jejich radikální apel byl apropriován konzumním kapitalismem (např. řada umělců vycházející z punkové subkultury)? Nebude i z této umělecké praxe jenom ten nejnovější trend, který se dobře prodává? Když autor píše, že jeho generace (včetně něj) neřeší “pravdu” a nechce za ni bojovat (s.18), proč se tedy volí jako své mluvčí kritické umělce, které evidentně vědí, koho a proč svou praxí kritizují?

Navrhuji známku D.

Datum:

Podpis: